

Dér István

Apám
emlékére

Baka István

Háry János bordala

Az Alisca Borrendnek

Nem asszonyöl de pincemély
Sötétje vonz lopó a kéj
Szerszáma bedugom alul
S megcsókolom fölül vadul

Nem lány ölek de szurdikok
Ahol még föl-le csúszhatnak
Rozsdás a kulcs de nyitja még
A préházat s ez épp elég

Hej fény-lopóval föl szívott
Pitymallat—alkony—óborok
Miket kifröccsentett az Úr
(Talán nem fogta jól alul)

Hej Nap kövér hordója fenn
Mely ott görög a pince-menny
Grádicsain alá az éjbe
Tudom gurulhat még élembe

Ha majd a gálíckék egek
Szőlőhegyén a Hold kerek
Kőasztalára könyökölve
Nagyot sercintek rá a Földre

S pipámat olykor félrerakva
Napot verek naponta csapra
S izsom kancsó-jából az égnek
Reggel vöröst délben fehéret

Fenyvesi Félix Lajos

Ilia Mihálynak

Tűnődöm, hogyan köszöntselek téged.
A professzor a lényeg? vagy a másokra
eltékozolt élet? hogy íme, megérted,
dicséret élő (deresedő) fejedre hull.
Kifogytam időmből, vérem szétfolyt
könyvekbe, de látom, minden
omlik, porlad, mint a mész, leperreg.

Tanítottál jóra, emberségre, szeretni
hazát — ez megérted. Tudni:
Erdélyben kincsként őrzik leveleid,
Párizsban pohár cseng egészségedre,
telefonon tárcsáznak Torontóból.
Csodálatos vételkész, világnagy szíved.
Ugye nem vagy folytán még erődnek?
Március tavasz-ága koppan ablakodon,
mi meg ajtódon zörgetünk,
virrasztanánk újra veled —
fejünk fölött csillagok gyertyái égnek,
szólj, hallgatjuk testvéri beszéded.

Horovitz
Magdolna

Egy ház
emlékére